

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1875-12-31)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1875-12-31)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 443. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030298.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Direktør P. Vedel.
Berlin, 31. December 1875.

Kjære Vedel,

Tak for Deres Brev af iforgaars. . . .

Hvad de tvende Spørgsmaal angaaer som De omtaler, saa er det ganske vist ikke let at svare derpaa; der skulde maaske Tid dertil, og navnlig Søgen om Oplysning og Veiledning s. 444 ved Raadførelse med andre; men jeg ved i Forveien, at dette ikke vilde føre til noget. Enhver har saa meget med sig selv og med sit eget at gjøre i den nu i alle Forhold herskende Usikkerhedstilstand, at man, til hvem man saa henvender sig, aldrig faaer andet Svar end tvivlende og almindelige Talemaader. Jeg vil derfor strax meddele Dem mine Tanker, forbeholdende mig senere at komme tilbage derpaa.

Jeg har ikke hørt Noget som skulde bestyrke Avisernes Rygte om at man her vilde erklære Art. V for annulleret. Jeg anseer Rygtet for opstaaet som Følge af de slesvigske Autoriteters Hensigt, at indføre tydsk Undervillingsprog i de slesvigske Skoler. Imidlertid er denne Hensigt jo et meget ildevarslende Tegn, da det ikke er rimeligt at den er undfanget eller bliver realiseret uden Centralregjeringens Deeltagelse; og at jeg ikke har hørt Noget om en hermed i Forbindelse staaende større Plan, beviser naturligvis Intet. Jeg vedlægger en Aviscoupon som har Hensyn til Sagen. Den forekommer mig at kunne udlægges baade i den ene og i den anden Retning, dog maaskee snarest i en gunstig Retning. Udraabstegnet ved »Slesvig« er jo brugt fordi der er Tale om hele Slesvig, og naar der tilføies at det afhænger af Danmark, i hvilket Forhold det vil staa til Tydskland, saa kan jo fornuftigviis ikke Meningen være, at Danmark selv skulde lægge sine Krav paa en Præsenteerbakke og overlade Tydskland dem som Vederlag for dets Venskab. Men naar man her anerkjender slige Krav, saa tillægger man dem ganske vist dog kun et meget ringe Omfang. Slutningen af Artiklen er efter min Mening rettet paa vore Aviser, hvoraf nogle, især Dagbladet, ofte lade Naturen gaae over Optugtelsen, navnlig naar Talen er om Bismarck. Vi ere, hjemme hos os, ofte en heel Deel for primitive eller ærlige; og det er ikke nok at den danske Regjering behersker sig selv, Nationen og dens Organer maa ogsaa gjøre det.

Jeg kommer nu til Deres andet Spørgsmaal. Det har stedse været min Mening, at det gode Forhold mellem Vedkommende s. 445 og det paagjældende Parti udelukkende har hvilet paa Hensynet til gjensidig Nytte. Der maatte altsaa komme en Tid, da man fra den ene som fra den anden Side vilde see om man ikke kunde emancipere sig og staae paa egne Been, eller kunde faae den fornødne Støtte andenstedsfra. Saaledes forklarer jeg hvad der nu er skeet. Emancipationen er bleven forsøgt men har ikke kunnet iværksættes; navnlig er den nye Støtte ikke bleven fundet, og det gamle Forhold vedbliver altsaa foreløbig. Hertil har udentvivl, saaledes som De antager, Hensynet til de ydre Forhold bidraget. Ligeoverfor disse Forhold er der ingen Magt i Tydskland som er stærkere, eller villigere til at gaae med, end hllnt Parti, og ligesom dette altsaa under visse Eventualiteter kan yde stor, ja maaskee uundværlig Bistand, saaledes er det ogsaa meer end sandsynligt at det under ydre Forvirring og Uro vil være meget medgjærligt og bringe den tydske »gloire« de største Offre.

Over hvem nu hlln Forvirring nærmest skal gaae ud, er vistnok vanskeligt at sige. Frankrig troer jeg, som De, kan være roligt. Man har seet, at Europa ikke vil samtykke i at Frankrig tilintetgjøres. Gud veed ogsaa, hvorledes det gaaer med dette Land: hvorledes det handler med sig selv; stærkt udadtil bliver det ialfald ikke snart. Derimod er Østerrigs Stilling udentvivl ikke god. Jeg troer ikke at Dualismen holder sig i Længden. Dertil vilde udfordres, indadtil, en Resignation og Fornuft, som ikke findes mellem almindelige Befolkninger, og saa maatte desuden Bygningen være tilstrækkelig grundmuret udadtil. Dog troer jeg ikke, at man her endnu eftertragter det tydske Østerrig. Baiern er vel heller ikke i en god Stilling. Men dette Land er jo nu engang og har altid været Deel af Tydskland og skjøndt det er selvstændigere end de andre tydske Enkeltstater saa er det jo dog, som disse, væsentlig mediatiseret. Om dette finder Sted i en lidt højere eller lidt ringere Grad, har ikke saameget at sige.

s. 446 Idet jeg nu atter gjennemlæser mit Brev seer jeg, jeg har en dobbelt Grund til at bede Dem om Undskyldning. Deels er min Skrift meget slet og maaskee utydelig, og deels er det jeg har skrevet ikke saaledes, at De faaer noget videre Udbytte af at læse det. Men mit Hoved har været usselt i de sidste Dage, saa at jeg har ondt ved at holde Pennen, og hvad min Dom angaaende den politiske Situation angaaer saa savner jeg paa dette Terrain enhver sikker Veiledning. Man lever overordentlig stille i Berlin og selv Collegerne ere, forsaavidt de vide noget, i høieste Grad forsigtige i deres Meninger. . . .

G. Quaade.

P. Vedels Privatpapirer. — Det vedlagte Udsklip af Norddeutsche Allg. Zeitung, 24. December 1875, lyder:

Eine vom preussischen Kultusminister in den letzten Monaten getroffene, im Uebrigen ganz selbstverständliche Anordnung hatte in der deutschen und englischen Presse zu vielen Expektionen über die Beziehungen Deutschlands zu Dänemark Anlass gegeben. Ein Kopenhagener Korrespondent des »Nord«

beschäftigt sich gleichfalls mit dieser Angelegenheit und meint, dass jede neue Betonung des unerschütterlichen Entschlusses Deutschlands, Schleswig(!) zu behalten, in der deutschen Presse immer drohender als die vorhergehende ausfalle. Der Korrespondent steht natürlich auf dem Standpunkt der dänischen Ansprüche. Desto leichter müsste es ihm sein, einzusehen, dass Dänemark zu Deutschland stets in den Beziehungen stehen wird, welche es selbst haben will.